

Szentlélekkel és tőzzel

„Ne gondoljátok, hogy hivatkozhattok arra: Ábrahám a mi atyánk! – mert mondom nektek: tud az Isten ezekből a kövekből is fiakat támasztani Ábrahámnak” (Mt 3,9).

Bizony, sokszor hivatkozunk az Atyára, és Jézusra, a szerető Istenre, és a megváltó Krisztusra, és abban bízunk, hogy Ő – bármilyenek vagyunk is – majd csak megment bennünket. Vagy legalább az áldott emlékű Totyával azt mondjuk: Majd „Mariska” az oldalajtón beenged bennünket is az igazi Isten Országába. Pedig Keresztelő János itt világosan fogalmaz: ha mi nem térünk meg, majd más követi Jézust, tud ő a kövekből is tanítványt nevelni.

Tehát végignézzük magunkon: Vajon meg vagyok-e kereszteleve Szentlélekkel és tőzzel, ahogy ezt János ígéri Jézus tanítványaira, követőire vonatkozóan? Igen, ha ez látszik az életemen, különben – ha nem látszik rajtam – bátran bejelölhetem a „nem”-et. Bár Szent Pál a rómaiaknak írta, de ránk is igaz, hogy Keresztelő Jánosnak ezeket a szavait az okulásunkra írták le. Az igazi kérdés az, hogy miképpen lehet a Lélekkel, és tőzzel megkeresztelkedni, más szóval istenélményt megtapasztalni?

Ezt sajnos nem lehet a neten megrendelni, sokkal nehezebb és fáradságosabb folyamat elérni. Általánosságban azt lehet mondani, hogy aki keresi az Istent, de tényleg nagyon keresi, mindig, és mindenhol Őt keresi, azzal előfordulhat, hogy Isten megtalálja őt. Ahogy Ady írja: „csöndesen és váratlanul átölelt az Isten”. A nehéz és fáradságos folyamat tartalmazhat például olyan elemeket, mint adás a rászorulóknak, segítség az elesetteknek, békességteremtés, gondban levés mások Jézushoz vezetéséért, közösség egybeszeretése, szolgálata, család, gyermekek nevelése, szolgálata, mások tanítása, gyógyítása. És itt elsősorban nem a hivatásból, fizetségért végzett tevékenységekre gondolok.

Kimondható, hogy mindezekből, ami könnyen megy, és nem igényel sok erőfeszítést, lemondást, küzdelmet, az kevésbé emel Istenhez. Azt is kimondhatjuk, hogy amit már valaki megköszönt, meghálált, nem biztos, hogy Isten külön meg fogja hálálni. Különösen, ha magam dicsértem meg magam, akkor nem tud velem mit kezdeni.

Ezen a rögös úton jobban eligazodhatok, kevesebb vargabetűt járok be, ha találok valakit, akiben megbízok, és életem fontos kérdéseiben kikérem a tanácsát, sőt hallgatok is rá, például egy barátot, egy jó ismerőst, de lehet az akár egy lelki vezető vagy gyóntató, de elsősorban házastárs, szülő, testvér. Ez mindenképpen nagy segítség lehet, de egy bizalmas társ, akire hallgatok, az élet minden dolgában nagyon jól jön, nemcsak az Isten keresésében, sőt a hiánya néha akár végzetes is lehet. Tehát ha azt szeretnénk, hogy közelebb kerüljünk Isten Országához, akkor lelkiismeretvizsgálatot, bűnbánatot kell tartanunk, mint azt János a lelkünkre kötötte.

Istenem, segíts, hogy tudjak magam körül és magamban csendet teremteni, és őszintén, figyelemmel tudjak a csendben hozzád fordulni!

Singer József, Székesfehérvár

„Térjetelek meg, közel jött ugyanis az egek királysága.” (Mt 3,2)

1. Hogyan képzelem el a megtérésemet?
2. Mi készítt a megtérésre? Miből?
3. Mennyire tudom beismerni a hibáimat?

[Angel]